

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: I. Ž., nar. X, bytem X,
zastoupená: JUDr. Kateřina Královcová, advokátka, se sídlem
Jiráskova 4, 337 01 Rokycany,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 11.9.2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 27.7.2023 č. j. X o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 27.7.2023 č. j. X a
jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 11.4.2023 se zrušují a věc se vrací k dalšímu
řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobkyni náklady řízení ve výši 2.600,-Kč ve lhůtě do
jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr.
Kateřiny Královcové na účet číslo 2107619742/2700, VS 23518.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 11.9.2023 doručenou zdejšímu soudu prostřednictvím datové schránky téhož dne s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27.7.2023 č. j. X, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 11.4.2023, jímž byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 28.3.2023 je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.7.2023 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 20.7.2023 bylo zjištěno, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%, přičemž lékař ČSSZ volil střed taxace, tj. 35%, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.
2. **Žalobkyně v žalobě** mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím a dožadovala se jeho zrušení, stejně tak i zrušení předcházejícího rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení a novému rozhodnutí; současně požadovala i náhradu nákladů řízení bez specifikace. Podle žalobkyně je napadené rozhodnutí nesprávné a nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu věci ve vztahu ke zhodnocení jejího zdravotního stavu, když nebylo řádně přihlédnuto ke všem rozhodným skutečnostem. Také nesouhlasila se závěrem, že kromě postižení páteře netrpí jinými onemocněními, která by prokazovala závažné skutečnosti, jež by byly důvodem pro změnu posudkového závěru, když vůbec nebylo zohledněno její psychické onemocnění, které bylo zjištěno a doloženo, avšak dle posuzujících lékařů je posudkově nevýznamné. Žalobkyně požadovala nové přezkoumání Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), protože při správném a úplném zhodnocení rozsahu jejího zdravotního postižení lze dospět k závěru, že její pracovní schopnost poklesla nejméně o 50% a má tedy nárok na přiznání invalidního důchodu druhého stupně.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Rokycany** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 28.3.2023 (žalobkyně nebyla přítomna) a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 20.7.2023 ČSSZ-pracoviště Plzeň (nepřítomnost žalobkyně) vyplývá, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona pouze pro invaliditu prvního stupně s tím, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den vzniku invalidity: 13.2.2013 a doba platnosti posudku: trvale.
4. **Žalovaná dne 25.9.2023** ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě s ohledem na námitky žalobkyně navrhla ve shodě s ní důkaz posudkem PK MPSV, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení; za současného skutkového stavu nelze správně žalobě vyhovět, proto navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 27.7.2023 bylo zástupci žalobkyně doručeno dne

28.7.2023 prostřednictvím datové schránky.

5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 16.11.2023 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie; žalobkyně přítomna nebyla. Z obsahu tohoto posudku ve znění opravného usnesení ze dne 22.11.2023 e.č.: SZ/2023/1725-PL-14 soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (17.7.2023) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, s datem vzniku 30.8.2022 (neurologické vyšetření); doba platnosti posudku (lhůta KLP): trvale. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace neurologa při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je vertebrogenní algický syndrom polytopní, absolutní stenóza páteřního kanálu C5, C6 s kompresí míchy bez známek cervikální myelopatie, asymptomatická stenóza páteřního kanálu L5/S1 a koxartróza II.-III. stupně vlevo a dále periodická depresivní porucha, současná fáze středně těžká, úzkostná porucha. PK MPSV uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Rokycany ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 40% podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c) přílohy k vyhlášce a na rozdíl od předchozích posudků hodnotí PK MPSV na horní hranici taxace, přihlédnuto i k postižení kyčelního kloubu a povolání. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (psychiatrické onemocnění) se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10%, takže celková ztráta míry poklesu činí 50%. Dále komise uvedla, že žalobkyně není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopna lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu, není schopna práce spojené se zvýšeným rizikem stressů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu, je schopna práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Datum vzniku invalidity druhého stupně byl stanoven dnem neurologického vyšetření 30.8.2022 a platnost byla stanovena trvale vzhledem k charakteru postižení, když u obou postižení se jedná o chronická onemocnění. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)*
6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**
- (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 - (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V **§ 3 odst. 1 uvedené vyhlášky** je stanoveno: V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány PK MPSV, jak uvedeno shora.
8. Podle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).
10. Podle **§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 27.7.2023, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**).
12. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 16.11.2023 má soud za prokázané, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (27.7.2023) se u žalobkyně**

jednalo o invaliditu druhého stupně od 30.8.2022 a nikoli pouze o invaliditu prvního stupně, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 27.7.2023 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 11.4.2023 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalované (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci. Dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 30.8.2022 a tedy k 11.4.2023 i 27.7.2023 odpovídal druhému stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 50%, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 35%.

13. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 16.11.2023 invalidní pro invaliditu druhého stupně od 30.8.2022, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – změna stupně invalidity u žalobkyně z prvního na druhý stupeň. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 24/2023-44 ze dne 27.11.2023, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení zdravotního stavu žalobkyně v řízení o její žádosti o změnu stupně invalidity či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
14. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně v žalobě požadovala náklady řízení, které byly specifikovány v podání jejího zástupce ze dne 22.11.2023. Soud přiznal žalobkyni požadovanou náhradu nákladů za dva úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení a sepis žaloby) á 1.000,-Kč a 2x režijní paušál (náhrada hotových výdajů) á 300,-Kč. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal na nákladech řízení požadovanou částku 2.600,-Kč za dva úkony právní služby výše uvedené, což je zcela v souladu s § 7 bod 3., § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně na uvedený účet ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (výrok II. rozsudku). Soud však neuznal jako oprávněný nárok požadavek žalobkyně za sepis námitek dne 16.5.2023 proti rozhodnutí ČSSZ, jelikož se nejedná o úkon v řízení před soudem, protože soudní řízení bylo zahájeno až dne 11.9.2023 doručením žaloby zdejšímu soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 27. listopadu 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně